Seyit Halil

DESTAN-I QIRIM

“Or” – dedikleri Qırımğa namdır.
İçinde duranlar qarmağı orandır.
Eki camisi var bir adsız candır,
Çölde bayram namazın anda seyir ettim.

“Kerç” – dedikleri yeñi yapuvdır,
Anadoludan açılan ülke qapudır.
Anda para qazanan siyrek tapılır,
Beş yüz ayaq merdiveni anda seyir ettim.

“Kefe” – dedikleri deñize yalı,
İçinde duranlar ep edna qulu,
Kimse de bildirmez devlete alı,
Minarede çañı anda seyir ettim.

“Qarasuv” – dedikleri bir uzun çarşı,
Şeeri qurulmış dağlara qarşı.
İstanbuldan kelir bezi qumaşı,
Çetenden evleri anda seyir ettim.

“Kezlev” – dedikleri iskele başı,
Gemiler yanaşır şeerge qarşı.
Qavun kibi tökerler malı-qumaşı,
Ğanimetiñ memleketi anda seyir ettim.

“Aqmescit” – dedikleri Qırımıñ bendi,
Çoqtır güzelleri, yoqtır bülendi.
Anda oturır gubernat kendi,
Urus halqını anda seyir ettim.

“Bağçasaray” – dedikleri hanlarıñ tahtı,
İçinde duranlar kibardır halqı.
Malı olanlar eder hayratı,
İslâm ümmetin anda seyir ettim.

“Aqyar” – dedikleri bir büyük qale,
İçinde oturan ep urus halqı.
Dört yanı taştan mükellef qale,
Topların düzgünin anda seyir ettim.

“Eski Qırım” – dedikleri bir küçük handır,
İçinden çıqması aylaq yamandır.
Qırq yıllıq sılacı anda tamamdır,
Sılasını terk edeni anda seyir ettim.

Seyit Halil der ki, qıldım canıma cefa
Aradım doquz Qırımı bulmadım vefa
Qaraim milleti süriyur sefa
Türlü milleti anda seyir ettim.

1841 s.